

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and Published by the
SLOVENIC PUBLISHING CO.
(a corporation.)**FRANK SAKSER, President.**
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	Canada	\$3.00
" " " " " "	pol leta	1.50
" " " " " "	celo leto za mesto New York ..	2.00
" " " " " "	pol leta za mesto New York ..	4.00
" " " " " "	Evropa za vse leto	4.50
" " " " " "	pol leta	2.50
" " " " " "	" " " " " "	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemši nedeljo in praznike."GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisov in osebnosti se ne
priobčujejo.Denar naj se blagovito pošilja po —
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
lvališče naznači, da hitreje naj-
demo naslovnika.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:
"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

V naši naselbini je veliko takih, katere je duh cesarstva in kralje-
stva tako obsedel, da nam prete-
že visilecni in drugo nezaželjeno
ropotijo. Pravijo, da smatrajo v
Avstriji vsakega, ki gre po Cort-
landt Streetu, za izdajalec in da
je vsak veleizdajalec, ki bere naš
list.

Ako kdo te ljudi razžali, zahte-
vajo od njega, da naj jim da v na-
šem listu zadostitev. Kako pa to,
prijatelj? Kaj bodo rekli uredni-
ki na Vesey, kaj cesar na Duna-
ju, ko mu bodo pokazali vaše ime,
tiskano v našem listu?

Iz nekega prostora na Vesey
Streetu teče tiskarska tinta. Za-
tovrničar je odprta dvakrat na te-
den. Če bi bila šestkrat, bi tinte
prekmalno pošlo. Ako pride človek
s to tinto v dotiko, je umazan; pa
tudi slučajni omotice, bruhanja in
popolne blaznosti so se že pojav-
ljali.

Bere se, piše in govori se, da ni
na svetu več humorja. Hvala Bo-
gu, dovolj ga je še. Pa se drži res-
no, če se moreš, ko ti govori trža-
ški fakir o hrvaških in slovenskih
pravcih, patentiran slepar o po-
štenosti in plačana duša o prepi-
čanju. Ali se morda emeriš, ko si-
liš, da je prihranil Zotti Sloven-
cem in Hrvatom osemsto tisoč do-
larjev?

Najbrže je bilo prislepjenih
milijon dolarjev, toda ljudje, ki so
popustili, pravijo, da jih je bilo
samo sedemsto tisoč tisoč. Naj bo
že kakorkoli. Če bi zaslužil
Zotti v vsem svojem faksimilnem
življenju s trdim delom in pošte-
nim potom samo en dolar, bi bil
morda danes poštenjak. Ker je pa
hotel imeti z vsakim prislepjar-
nim grošem dolar dobička, niso
danes niti hlače, ki jih ima na se-
bi, njegove!

Duhovit je pa vseeno, sila du-
hovit. On ve, kako je najlažje sle-
pariti jazbece, sanja se mu nekaj
o najbolj uglednem slovenskem
"dvo" tedniku in ve do pičice na-
tanko, koliko dobička ima ta ali
oni, ki pošilja denar v stari kraj.

Samo škoda, da je tako pozab-
ljiv. Pozabil je namreč, da je v A-
meriki le male takih, ki so delali
tako velikanske dobičke kot on.
On je bil zaslužil pri sedemstoin-
sedemdesetih tisočih dolarjev se-
demstoinšestdeset tisoč dolar-
jev. To je finančnik, ki ga nima
para!

Zotti pravi, da izdaja nek "list",
ki je baje pisan slučajno tudi v
slovenskem jeziku. Precej vode bo
izteklo, predno bo ta zmazek sploh
izletil in ko bo enkrat, bo vse pre-
klor slovenski. Nekateri so nam
sporočili, da se ta čunja ni niti za-

imtno privatno uporabo dobro
obnesla.

Toda, kar je res, je res: čast-
Zottijevemu "listu" in njegove-
mu napredku! Najprej je izhajal
enkrat na teden na osmih straneh,
zatem je pa začel izhajati dvakrat
na teden na šestih straneh. Oblju-
buje nam, da bo izšel v doglednem
času trikrat na teden (seveda na
štirih straneh). Ko bo avstrijska
blagajna že čisto izčrpana, bo iz-
hajal šestkrat na teden na eni
strani. Ko bo pa izhajal sedem-
krat na teden, se bodo morali na-
ročniki zadovoljiti samo s pobot-
nico, da so ga plačali.

Zottijeva najpriljubljenejša na-
vada je namreč spravljati in za-
pravljati denar ter izdajati pobot-
nice. Pobotnico moraš seveda skri-
ti in jo skrivaj obdnevovati. Člo-
veku, ki je imel kdaj z Zottijem
opravka, je nikar ne pokaži. Mi-
sleč, da si v zvezi z njim, te bo go-
tovo tirjal za par sto dolarjev.

Nikar ne zmerjaj, dragi rojak,
ljudi, ki so pri Zottiju v službi.
Oni so samosvoji, oni so gospo-
darji zase. Po Zottijevem navodi-
lu lahko pišejo vse, kakoli hoče-
jo, oni urejajo po svoji pameti
vse, kakoli jim narekuje cesar-
ska gospoda.

Pravijo, da vsakemu, ki se po-
teguje za pravico, radevolje od-
pro predale svojega lista. Se celo
Zottiju, svojemu gospodarju, jih
odpro, če se hoče potegniti za pra-
vico. Razveseljivo dejstvo je, da
se dozdaj še ni potegnil zanjo in
se baje še ne bo tako kmalo.

O Zotti! Velikodušnež vseh ve-
likodušnežev, slepar vseh slepar-
jev, slava ti. Ne boj se, ne bodo
te pozabili Slovenci. Od roda do
roda bo šlo tvoje ime, prečistiti
in prezaslujati. Vsak, kdor te bo
omenil, bo imel v očeh solze, v
ustih pa kletev...

Borba.

Naše življenje — splošna bor-
ba. Naša smrt — večni mir. A mi
dajemo prednost življenju pred
smrtjo, ker je borba neprimerno
večja in lepša od grobnega mira.
Vsak korak, vsaka kretanja v na-
šem življenju je — splošna borba,
borba telesa in duha, borba stras-
ti, značijev, borba za vsakdanji
kruh, za kosček zemlje, za pro-
stost in neodvisnost, za stanovske
pravice, borba za življenje proti
smrti.

Vendar ta borba ni vojna, ki je
objela vso zblaznelo Evropo, ki jo
vodi od oblasti in bogastva
zblazneli vladarji in njihovi peto-
lizniki.

Vojna med dvema ali trinajsti-
mi deželami ni ono, kar je borba
za življenje. Borba za življenje
je samo življenje. In oni, ki pre-
neha z bojem za svoj obstanek, je
vzel slovo ter se postavil na rob
groba. Njegov naslednji korak je
— v večni mir, kjer ni ne ža-
losti, ne veselja, ni solnce in ne
zmožnosti mišljenja.

Niti ene vojne še ni bilo, ki bi
jo en narod napovedal drugemu.
Še nikdar niso začeli vojne narodi
sami. Vojno povzročajo in napo-
vedujejo narodovi knezi in vla-
darji, ki zastrupljajo svoje poda-
nike s strupom sovraštva proti
drugim vladarjem in njihovim na-
rodom.

Zato so tudi vojne brezsmiselne
in brezumnne, ker ljudje sami sebe
iztrebljajo na povelje drugih in
pod pretvezo natveznih jim inte-
resov. S sovražstvom zastrupljeni
narodi, drugače dobri ljudje in
tovariši, začno potem prezirati in
zavidati drug drugega ter se na-
zivljati medsebojno s sovražniki.
Vojne so čisto naravna posledica
— slabih oblasti in nevednosti na-
rodov.

Cel svet je ena družina. Toda
vojne dele svet na mnogo delov.
V vojni je Nemec — sam zlodej.
Anglež pa — poosebljena dobrota
in pravica. Turci je — božji iz-
voljenec, njegov ruski tovariš pa
— nevernik ali džaur. Vojne so
splošno nasilje, krvoprelitje in
blazen preprič, ki ne koristi niko-
mur, razven kraljem, carjem in
cesarjem, a je za bojujoče se ljudi
nepotreben in škodljiv. Vojna o-
pravičuje vsako zlo, vsak prestop-
ek, vsako neumnost. Uboj je v
vojni zaslug, zlat križ se dobi za
to, kar se poplača v mirnih časih
s smrtjo na večalili ali na elek-
tričnem stolu.

Ljudje skrivajo umore, sramu-
jejo se govoriti o njih in o namilju
napram ženam. Ni pa dolgo od
tega, ko je prišel z bojišča v Ev-

ropi nek častnik, ki se je hvalil,
da je mnogo nasprotnikov poleg-
lo mrtvih od njegove roke, a
častnik je dobil za ta svoja de-
javanja zaslužen križ na prsa in do-
smrtno penzijo od svojega vla-
darja.

Narava, človekova mati, je
ustvarila harmonijo in neprestano
dela nova stvarstva. Človek, sin
te svoje bistvene matere, kras in
krona vsega stvarstva, pa je po-
klecan, da vzdržuje in razvija to
harmonijo, to vzajemno sodelova-
nje.

Naša borba ni borba drugega
proti drugemu, ne samozatreblje-
vanje po nazorih kraljev in cesar-
jev, temveč splošno delovanje za
lepše in prijetnejše življenje. Na-
še življenje je naša borba proti
napakam, boleznim, nevednosti,
borba proti vsem mogočim nevar-
nostim, ki ogrožajo človeštvo.

Nestete bolezni obkrožajo člo-
veka, izpodkopavajo njegovo
zdravje ter rušijo njegov organi-
zem, ki ga je sestavljala mati pri-
roda brez prestanka skoz milijone
vekov. Naša veda, oborožena z
znanjem, številkami, mikroskopi,
zdravili, stopa na borbo proti
mnogomilijardnim armadam baci-
lov in bakterij.

Naše šole in učitelji — ne ka-
sarni in generali — se bojujejo
s tremi velikani, ki se vedno go-
spodarijo med ljudmi, — z neved-
nostjo, brezpravjem in nasiljem.

Človek zmaguje nad prostora-
stvom, oceani, gorami in prepadi.
On gradi veličastne jeklene par-
nike, spuša v morje električne
stroje, v zrak aeroplane, napravi-
la zračne valove ter govori na
razdalje tisočih milj. stavi veli-
kanske mostove, gradi železniške
vlake z brzino 160 milj na uro ter
že razumlja o hitri petnajstih
milij na minuto.

Armada poljedelcev si je izbra-
la nadvse koristno delo ter pri-
pravila ljudem potrebno hrano in
redi živino. Ta armada poljedel-
cev se ne preneha in pogumno bo-
ri z gozdovi, močvirji, pustinja-
mi in škodljivimi žuželkami. Dela-
ceste, razrahljava zemljo ter jo
izpreminja v krasen vrt, pridobi-
va volno, kožo, mleko in drugo.

Delavci oblaščijo in obnavljajo
človeško družino, gradijo ji hiše, ma-
šine, parne kotle, kopljejo pre-
mog in pridobivajo rude.

Trgovci razvažajo in razširjajo
te stvari ter medsebojno izmenja-
vajo razne potrebščine in delajo
nove zveze med oddaljenimi de-
želami.

Vse te armade mirne borbe gre-
do roko v roki ter ne poznajo na-
rodnega sovraštva in izdajstva.
Vsi ti uživajo skupno ter se sma-
trajo člane iste družine otrok ma-
tere-zemlje.

Vse te armade ne potrebujejo
nasilja, ne dednih vladarjev, kra-
ljev in cesarjev, generalov in vo-
jakov. Ljubezen, vzajemnost,
spravnost, delo, energija in znanje
sestavljajo njihovo junaštvo in
slavo.

Vsak dan je zanje — dan zma-
ge. Vsak uspeh njihovega truda in
delovanja je vsemu svetu v ve-
selje.

Njim je pripisati napredek na
svetu. Njihove misli se izpremi-
njajo v dejanja. Z njimi, samo z
njimi napreduje svet, v splošen
blagor in do zmage človeštva v
delu, ki gradi in sestavlja.

CIRKUS BARNUM & BAILEY.

V Madison Square Garden v
New Yorku bo kmalu vse živo-
no, pestro in veselo, ko se bo na-
selil tam veliki cirkus Barnum
& Bailey. Barnum & Bailey
bo začel s svojimi letnimi pre-
stavami popoldne, dne 6. aprila
ter bo kazal potem po dve pre-
stavi vsak dan, popoldanske ob
2.15 in večerne ob 8.15. Cirkus bo
leto popolnoma nov ter bo kazal
čisto posebne zanimivosti.

Otvoritvena predstava bo nekaj
posebnega. Videlo se bo "Perzi-
jo", ali lepote iz "Tisoč in ene
noči", največkratnejši prikaz,
kar jih je bilo še videti tukaj ali
kjerkoli. Nastopilo bo 1400 ljudi
in 785 konj, velblodov in 3500
zgodovinskih resničnih kostumov.

Cirkus bo kazal tudi nekaj po-
sebnih arabskih konjskih pasem,
mnogo slovoj in velblodov, ki bo-
do tako okinčani, kakor zahteva-
jo orientalski običaji. Tudi god-
ba se bo ujemala z vsem ostalim,
kar bo predstavljal pohod "Per-
sia".

Poleg teh nenavadnih posebnos-
ti bo videti še vse polno raznih
cirkuskih umetnosti, telovadbe v
zraku in vratolomne vaje na ko-
njih in divjih živalih.

Ne bo tudi manjkalo smešnih
klezov in nekaj posebnega bo zi-
ra s svojimi mladimi, edini, ki
se nahaja v vnetju.

Dopis.

Moon Run, Pa. — Lansko leto
je bilo tu izvrstno letovišče in ko-
pališče. Ker smo pa tukajšnji pre-
bivalci zelo napredni, smo si za le-
tos omislili prekrstiti vso to pod-
zemsko napravo za "premogor-
bnišnik". Seveda sedaj še niso ob-
zelenele prave žive ribe, ker je še
premrz, zato si pa mi lovačljive
brihtne buče na drug način po-
magamo, da imamo kaj loviti. Na-
streljamo in nakopljemo premo-
ga, kateri se jako z veseljem poskri-
je po vodi, menec, da bo vsaj tam
imel mir pred nami. Ko je enkrat
vse pripravljeno za lov, se še po-
navadi počaka kake 3 do 4 ure,
da voznik pripelje nalašč za to,
pripravljen voziček večkrat z ne-
premičnimi kolezi, potem se pa
prične lov. Ker prenog nima ust-
kot riba, da bi truke požiral, ga
je treba z lopato loviti in ker po-
navadi, kadar voznik da voziček,
tudi izusti bodrilne besede:
"Hurry-up laden!", je tak lov z
lopato silno zanimiv. Seveda gre
pri tem precej vode v kvar, ker
skropi na vse strani, tako da se
včasih vidi bujno barvno mavrice,
pa zaradi tega imamo na več kra-
jih izvrstne dotoke, odkoder še
vedno dobimo devetkrat toliko
vode, kolikor je pokvarimo, torej
lahko z mirno vestjo upamo, da
ima naš premogoribnik zagotov-
ljen obstanek, posebno, kar se ti-
če vode. Ponavadi pustijo nalo-
viti enemu možu za strojem 2—3
vozičke črnega plena na dan, za
pikom so pa trije razredi: 0-1-2.
Ta plen prodamo kompaniji, ka-
tera nam plača, kadar je očistjen,
za 100 funtov 2 centa in 57 sto-
tink, to je za strojem, za pikom
pa 100 funtov 5 centov. Z 31. mar-
cem poteče ta pogodba in neka-
teri se veselijo, da bo potem, ko
bo novi Mine Run System, draž-
je prodajali ta črni plen. Nekaj
nas je pa, ki se čisto nekaj dru-
gaga veselimo, namreč, da če se
bo kaj v kratkem posušil Panam-
ski prekop, ter da dobi potem na-
ša premogova družba naročila za
toliko in toliko milijonov barelov
vode, da bodo zopet napolnili Pa-
namski prekop, o joj, tačas bodo
pa zopet še zlati časi v Moon Run,
Pa., dokler pa tistega ne bo, bo pa
dobro, če bomo tukaj toliko za-
služili, da se bomo preživeli. Nas
premogolovec je veliko tukaj, pa
še vedno dobi kdo vstop v naš
krog, pa domalega vsak je že po
par dneh razočaran, ko vidi, kako
gre tu vse po taktih. Da se ne za-
merim družbi, moram tukaj izreči
javno pohvalo, ker skrbi tudi v
rovo za naše toliko potrebno raz-
vedrilo in zabavo s tem, da nam
vzdržuje brezplačno muziko. Ker
so godbeni in pevski umetniki
dandanes zelo dragi, je družbi kaj
dobrodošel novi godbeni in pevski
aparatus, ker skoro nič ne stane. Ne
vem, kdo je ta aparat iznajdel, zdi
se mi, da tisti, ki ima nalogo vo-
zičke mazati, ne vem, pa naj bo
kdor hoče, trikratino plača mu!
Ta godbeni aparat je pritrjen tam
nekje spodaj pod vozičkom, kjer
so kolese natakneli in ker je
vse mehanično urejeno, zapiska
tako, kakor se kolo le malo obrne.
Glasove, katere proizvajata ta
aparatus, menim, da še noben skla-
datelj ni spravil na papir, ker so
nepopisni. Kdor je slišal v starem
kraju melodije, katere je izvajal
stari častiljivi voz s križnimi ko-
lesi, kadar so gnoj vozili, le tak bi
si mogel od daleč predstavljati to
muziko. Preveč bi pa trdil, ko bi
rekel, da delujejo pri vseh vozič-
kih ti godbeni aparatusi; ne, to le
pri takih, kjer se kolese obračajo,
kjer so pa kolese nepremični, tam
tudi godba ne svira. Vendar eno
posebnost imajo tudi ti vozički,
namreč, da se vse drugo do naj-
manjšega žebja premika in pre-
giblje, kakor da bi bilo iz gumija,
le edino kola so nepremična, ka-
kor priraščena. Kako se tak vozi-
ček spravi v prostor, je bolj olik-
ano, da molčim. — Slovevec je
bolj pičlo število tukaj; drugi so
Kranjci, Stajerci, Primorci, in da
ne naštevam še drugih zastopni-
kov iz Babilona, je tudi precej
Avstrijcev. Vse skupaj pa nas ve-
že z železnimi obročki nabiti kul-
turni bacič keg, iz katerega puhti
naše častiljivo staro in vedno še
rabljivo geslo "Prmejdus". — S
podpornimi društvi smo dobro
prekbrljeni. Meseca julija 1915
je bilo ustanovljeno — po številu
sesto podporno društvo v naši na-
selbini — še Slovensko Samostoj-
no Podporno Društvo "Kondor",
katero sprejema člane proti mali
pristopnini \$1.00 in mesečnini 50
centov. V slučaju bolezni izplaču-
je bolnikom dnevno 50 centov
podpore. Kakor je čuti, društvo
lepo napreduje ter ima krog 60

članov. Lepa prilika je za vsake-
ga, kdor se ni pri nobenem dru-
stvu, da se vsaj za malo podpora
zavaruje, ker boljše je nekaj kot
nič. Pozdravi! — M. Rupnik.

Mati! Mati!

Nekdo, ki se je rešil v grozni
nesreči na morju, pripoveduje o
nekem starejšem moškem, ki se je
boril z valovi v morju ter je ne-
prestan klical: "Mati! Mati!"

In iz neke vojne bolnišnice v
Franciji prihaja poročilo, da je
ozdravil nek vojak, ki se mu je
omračil spomin in razum, ko je
slišal znano pesem "Mati Mach-
ree".

Med poslušalstvom se je naha-
jal nek ranjen vojak, ki se mu je
omračil um. Ko je končal pevec
s pesmijo, je ranjeni vojak še ve-
dno ponavljal besedo "mati, ma-
ti", dokler nenadoma ta beseda ni
zopet odprla vojakov spomin, da
je zopet postal pameten, kakor
prej.

Navedeni slučaj pri morski ka-
tastrofi si je možno razlagati.
Utisi iz mladosti so posebno živi
in ostanejo za stalno, čeprav ne-
zavedno v človeškem spominu in
v kritičnih trenutkih se vedno zo-
pet spominimo onih trenutkov, ko
smo vedno dobili odgovor na klic:
"Mati!"

In kdo more trditi, da ni bil isti
vzrok tudi pri onem vojaku, ki je
pri klicu "mati" zopet pridobil
zavest svoj spomin?

Vendar, kadar matere naspro-
tujejo vojni, jih ne poslušajo!

Novi pariški guverner.

Pariz, Francija, 30. marca. —
Danes je bil imenovan general A.
Y. E. Dubail vojaškim guverner-
jem Pariza. Zavzel je mesto ge-
nerala Michaela Maunorija, ki se je
umaknil radi slabega zdravja.

General Dubail, ki je 65 let star,
je služil v francosko-pruski vojni.
Ko se je začela sedanja vojna, mu
je dal general Joffre nalogo, naj
čuva fronto v Vogezih in s tem,
da je ustavil nemškega generala
Heeringa, je znatno pripomogel
do zmage ob reki Marne.

Iščem svojega brata JOHNA
TROHA. Doma je iz Podlipce št.
12 pri Vrhniku. V Združenih dr-
žavah biva že nad 11 let in mi-
slim, da se nahaja nekje v Colo-
rado. Prosim cenjene rojake, če
kdo ve za njegov naslov, da ga
mi naznani, ali naj se pa sam
javi svojemu bratu: Thomas
Troha, 1039 S. Sheridan Road,
North Chicago, Ill.
(313-34)

IŠČE SE DELAVCE

v usnjari. Plača v Beam House
in Yardu \$13 na teden za 10urno
delo. Kdor pa zna "štrajhat" ali
na "Hair" ali "Fleck" stroju,
ima pa \$13.50.

Zaeno iščem slovensko dekle ali
vdovo za "boarding-house". Pla-
ča od začetka \$20 na mesec.

A. Miller.

(1-3-4) Whitehal, Mich.

Rada bi izvedela za naslov MA-
RIJE VOVK, podomače Medve-
dova iz vasi Odrožno Brdo, o-
kraj Postojna na Notranjskem.
Slišala sem, da se nahaja nekje
v Clevelandu, O. Prosim cenje-
ne rojake in rojakinje, če kdo
ve za nje naslov, naj ga mi na-
znani, ali pa naj se sama javi,
ker poročiti ji imam več važnih
stvari. — Helena Jakšetič, Box
540, Sheffield, Pa.
(313-34)

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim sreem naznanjam sorod-
nikom, prijateljem in znancem, da
mi je nemila smrt odvzela ljublje-
nega mi očeta

FRANKA MAVEC.

Zemeljske ostanke smo poko-
pali dne 28. marca na katoliškem
pokopališču v Lorain, Ohio.
Tem potom izrekam iskreno za-
hvalo vsem sorodnikom, prijate-
ljem in znancem, ki so ga spremlili
k zadnjemu počitku, kakor tudi
č. g. Josipu Skur za gnljivi in v
sreč segajoči govor.

Pokojnik je bil doma iz vasi
Preser, fara Preser na Notran-
jskem, kjer zapuščajo žalujočo ma-
ter, ženo in dvoje otrok in dve
hčeri tukaj v Ameriki, enega brata
in eno sestro v starem kraju
in enega brata tukaj v Ameriki.
Ostane naj vsem v dobrem spo-
minu. Bodi mu lahka tuja zemlja!

Antonijs Udojš, hčer.

Lorain, Ohio.

Mr. Clemens Raducha, 321 Palmer St., Detroit, Mich., je rabil Severo-
vo Zdravilo za obisti in jetra, ko je imel občutno neprimliko ter nam je pi-
sal: "Bil sem bolan več kot eno leto in pol. Potem sem izvedel o Seve-
rovem Zdravilu za obisti in jetra ter sem bil olajšan. Ljudi tega lahko
priporočam to zdravilo vaim, ki trpijo vsled občutnih neprimlik."

Kadar vas hrbet boliiščite vzrok. Mogoče je, da ga povzroča kaka obistna
neprimlika in zato rabite**Severa's Kidney and Liver Remedy**

(Severovo Zdravilo za obisti in jetra) ki
vas bo spravilo na pot k zdravju. Rabi
se naj v slučajih vnetja obisti ali mehur-
ja, zadrževanja ali puščanja goste vode,
oteklih nog in bola v hrbtu katerega povzročajo obistne ne-
primlike in v slučajih zlatenice ali kislega želodca. Izkazalo se je
tudi kot zelo uspešno za odpravo močenja postelje pri otrocih.

Zapeka

se ponavadi tudi pojavlja med facem občutnih neprimlik in da se
pomaga zdraviljem, naj se rabi tudi SEVERA'S BALSAM
OF LIFE (Severov Življenjski Balsam) kateri je že večkrat
izkazal svojo vrednost v zvezi s Severovim Zdravilom za obisti in jetra.

Cena Severovega Zdravila za obisti in jetra: 50c a \$1.00.

Cena Severovega Življenjskega Balsama: 75c.

Vnaprjajte vašega lekarnarja za Severove Pripravke. Ako vas ne more založiti, na-
ročite jih od nas.**W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa****Frank Petkovšek**
Javni notar (Notary Public)
718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.

PHONE 216

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke,
patentirana zdravila.
PRODAJA vožne iltke vseh prekomor-
skih črt.
POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in
pošteno.
UPRAVLJA vse v notarski posel spada-
joča dela.
6102-04 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND,

"KRACKERJEV" BRINJEVEC

je najstarejše in od
zdravnikov pripoznano
kot najboljšo sredstvo
proti notranjim boleznim

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAB, Box 647, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUGHAR, Box 836, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Poblaščenec: JOSIP ZALAB, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAO PODVASNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisni naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Družbena glasilo: "GLAS NARODA"

Nekaj iz tehnike.

Vojaki, ki gredo na bojišče, so oblečeni v obleko, katere barva je taka, da se le malo razločuje od ozemlja, v katerem se nahajajo. Če se vsled tega skoro nevidne, sovražnik jih išče zaman, in le s pomočjo najboljših daljnogledov je možno izslediti posamezne postojanke. Zračna letala, ki so izvzemi najnovejših, rumene barve, nikakor ne spadajo v okvir te moderne vojske, ker so vsled svoje barve že v veliki daljavi dobro vidna. Na temnem, modrem ali oblačnem nebu izgledajo taka letala svetla, temna pa nasproti od sonca razsvitljenim oblakom, tako da nudijo vedno gotov cilj zasledujočemu topništvu.

Nehote nam se vsili vprašanje, zakaj so zrakoplovi in aeroplani prevlečeni ravno z rumenim blagom, ki je na velike daljave viden. To ima svoj poseben vzrok. Pod balonsko odejo se namreč nahaja plast iz gumija, in se pred štirimi leti se je domnevalo, da more le rumena barva varovati gumij pred ultravijoličnimi žarki, ki ga uničujejo. Ko se je skušalo pred petimi leti napraviti balonsko prevleko, ki bi nadomeščala rumeno glede gumija in bila kolikor mogoče nevidna, se je pokazalo, da naveden modrozeleni ali siv plesk odgovarja le pri gotovih svetlobnih in vremenskih razmerah stavljenim zahtevam in ne varuje gumija pred svetlobnimi žarki.

Pojavljali so se različni fantastični načrti, po katerih bi bilo mogoče napraviti zračna letala nevidna. Nekdo je predlagal, naj se na spodnji strani letala pritrdijo raznobarvne navzgor obrnjene žarnice, ki naj letalo tako razsvetlijejo, kakor zahtevajo vsakokratne svetlobne in vremenske razmere. Ta sam na sebi duhovit načrt se seveda praktično ni dal uporabiti. Nadaljnji poskusi glede nevidnosti zračnih letal so pokazali, da mora biti zrakoplov, ki ima okroglo poldagosto obliko in se ga pri poletu vidi od spodaj in od strani, preoblečen s popolnoma drugačno snovjo, kakor aeroplan, katerega se pri letanju vidi pravzaprav samo od spodaj. Zrakoplov mora biti prevlečen s snovjo, ki vse barve kolikor mogoče odbija (reflektira); pri aeroplanu pa morajo krila in trup obstajati iz skrajno prozorne snovi.

Prvi neprostopoljni iznajditelj take idealne snovi je bil Avstrijec D. Schwarz, ki je svoj leta 1897. popolnoma iz aluminija izdelan zrakoplov prevlekel s tanko aluminijevo ploščino. Ta prevleka je zadostovala vsem zahtevam, za svetlobo in zrak, ampak odbija tudi vse barve sliče motnemu zrcalu v isti meri, v kateri vpadajo nanjo. Ta zrakoplov bi bil v večji višini tudi neviden, a se je žal takoj po vzletu ponesrečil. Edina težkoča je bila pri tem ta, da je bila teža zrakoplova prevelika in je imel le majhen vzgon, torej za večje poletne in vojaške namene nerabljen.

Problem tedaj še ni bil rešen. Šele začetkom 1911 se je po tridnapolnih poskusih posrečila tovarni Metzler v Monakovem primerna prevleka za zrakoplove; iznašla je način, po katerem je mogoče prevleči navadno gumirano balonsko prevleko z aluminijevo prahom. Ta iznajdba je bila tako pomembna, da so v kratkem času prevlekli večje številne nemških Parseval balonov in Zeppelinovcev s to aluminijevo prevleko. Prvi tak zrakoplov je bil P. L. 17 zgrajen v Bitterfeldu 1912. V zraku se je srebrno lesketal in je bil v višini 1200 m le še malo viden. Temu je sledilo več Zeppelinovcev in tudi nekaj prostih balonov. Aluminijeva prevleka ima poleg velike odbijalnosti svetlobnih žarkov tudi to prednost, da deževna gladko odteka in voda ob deževnem vremenu ne poveča zrakoplovne teže.

Tudi za aeroplane se je posrečilo pred tremi leti najti mesto gumirane rumenkaste neprozorne prevleke prozorno, upogljivo snov, takozvane emajlitne plošče. S takim aeroplanom je prvi pilot avstrijski nadporočnik M. Blaschke na vojaškem letališču v Dunajskem Novem mestu. Bil je to enokrovnik Kondor, ki je bil že v višini 400 do 500 m malo viden (nudi torej obstreljevalcem slab cilj). Pred kakim poldrugim letom je zgradil inženir Knubel v Muenstru enokrovnik, katerega je prevlekel z podobno, popolnoma prozorno snovjo celon. — Celon se je v zadnjih letih mnogo vpeljal v avtomobilski in zrakoplovski industriji. Celon je popolnoma prozoren, je upogljiv kakor celuloid, a ne gori, tak kakor gumij, benzin, benol in voda ga ne razdeja. Celon je uporabljen tudi praški inženir Adolf Tilp pri svojem sedaj iznajdenem letalu, ki ima samo eno krilo.

Ta enokrovnik je v višini 2000 m s prostim očesom neviden. V koliko se te iznajdbe uporabljajo v sedanji svetovni vojski, se ne da z gotovostjo povedati, kajti vse take dragocene iznajdbe ostanejo tajne. Vsekakor pa se gotovo lahko računa, da se večjih zračnih napadov ne bo, če tudi več "nevidnih" zračnih letal.

Iz navedenega je razvidno, da so zračna letala pod gotovimi pogoji nevidna, a neslišna niso nikoli. Na podlagi tega dejstva obstajajo danes aparati, ki natančno povedo, kje v zraku se nahaja nevidno letalo. So aparati, ki ojačajo vršenje propelerjevo tako, da se izda bližajoče se letalo, še predno ga more uho slišati. Na francoskem so tako izboljšali te aparate, da se posreči najti kraj, kjer se nahaja nevidno letalo, in nanj nameriti topove.

Te postes d'ecoute ali "poslušalne stacije" obstajajo iz štirih mogočnih slušal, ki so tako razporejeni, da se dajo na vsako svetovno stran in v vsakem kotu proti tlem obračati. Slušala so vsa enako obrnjena in sprejemajo vsak najmanjši glas, katerega potem se mikrofoni ojačajo. Opazovalec začuti letalo že v veliki oddaljenosti, da se na njem visoko v zraku in celo za oblaki. Ravnotako je mogoče približno dognati mesto, kjer se letalo nahaja.

Francoska metoda služi samo temu namenu, da izda bližanje sovražnega letala. V Zjedinih državah pa so izdelali sistem, na podlagi katerega se določi natančno kraj, oddaljenost letala ter smer, v katero mora top streljati. To se doseže na sledeči način: Mikrofoni se postavijo na ogliščih geometrične slike, ki ima obliko trikotnika ali paralelograma določene velikosti, mikrofoni se toliko časa obračajo, da se zvončeni valovi pokažejo najmočnejše; iz kota in medsebojne razdalje mikrofонов se potem da lahko izračunati kraj, kjer se nahaja letalo.

Pri navadnem načinu, ki se uporablja tudi v vojni, je vsak mikrofoni zvezan z velikim slušalom. Opazovalec, ki nosi na glavi telefonsko slušalo, obrača veliko slušalo počasi na vse strani, dokler ne zasliši ropota, katerega povzroča bližajoče se letalo, in ta ne doseže svojega maksima. Nato naznani topničarju kot, pa poišče na za to prirejeni tabeli smer in oddalje, kamor naj strelja.

Za zračno topništvo ni potreba iste natančnosti, kakor za poljsko in pomorsko. Zračno topništvo strelja navadno s šrapneli, ki vržejo pri eksploziji drobce čez celo ploskev, tako da je glavna naloga, da eksplodira šrapnel v isti višini kakor se nahaja letalo in kolikor mogoče blizu njega.

Mikrofoni v zvezi s slušali ujamajo ropot, ko je letalo še več kilometrov oddaljeno. Premikajočemu se cilju sledijo potem kakor dve očesi, kajti spreten opazovalec jih zna tako obračati.

Nekje vseh slušal postaje je pred kratkim napravil nek Amerikane v Londonu v obrambo pred Zeppelinovci. Toliko je znano, da je število mikrofонов razvrščeno v geometrični sliki po tleh. Zvočne valove tudi tu ojačuje poseben aparat. Kadar so mikrofoni tako razvrščeni, da vsak kaže najmočnejše glasove, so obrnjeni vsi proti eni skupni točki, ki tvori vrh stožca, potem pa je mogoče izračunati razdalje do letala.

Vzhodna fronta.

London, Anglija, 31. marca. — Petrogradski dopisnik nekega tujkajnjega lista poroča, da bodo začeli Nemci takoj, ko zavzamejo Verdun, z novo ofenzivo na vzhodni fronti. Rusija je prepričana, da jo bo Anglija še pravočasno preskrbela z zadostnim vojnim materialom, ker le na ta način ji bo mogoče zadržati nemški naval. — Municija, ki jo dobiva Rusija od Japonske, ne zadostuje.

Požar v tovarni za smodnik.

London, Anglija, 31. marca. — Tukajnja Renterjeva agentura je dobila brzojavko, da je izbruhnil v Troisdorfu pri Kolnu v tovarni za smodnik požar. Predno so pogasili ogenj, je več oseb zgorelo.

\$1000.00 nagrade.

Zadnjih osem let se je selilo toliko Slovencev na svojo grudo, kakor ne nikdar prej. Naselbine so rasle, kakor gobe po dežju. Obljubovalo se je ljudem bogastvo, če se kupi le kosček zemlje v različnih krajih. Skoro vsi premislili poroki in odrešeniki naroda so dajali pa še posebno dobre svete, ne idi v Missouri, ker tam so žabe, kače in pa mrzlica.

Zadnje štiri leta se nisem bavil s prodajo zemlje Slovencev, temveč jaz sem le pazno gledal nesramno reklamo in pa uspeh različnih naselbin.

Slovenec, ali ni res čudež, da so vse naselbine ostale le na papirju ter v možganah zginolih prerokov; zadnje na severu se podirajo celo s hrupom. Kajti Slovenci so bili vabljeni v kraje, kjer sploh ni mogoče živeti.

Edino v Missouri je ostala in procvita brez hrupa in reklame.

Vsak Slovenec lahko zasluži \$1000.00, ki mi pokaže 12 slovenskih kmetov v Floridi, Texas, Wisconsin in Michigan, kateri imajo obstoj vsaj tak, kot povprečno 12 slovenskih kmetov v Missouri, da se žive IZKLJUČNO le od kmetijstva.

Slovenec, ako želiš imeti dom, tukaj si ga lahko napraviš. O tem se prepričaj lahko sam pri rojakih, ki žive že več let tukaj. Mi ne pridelujemo pomaranč, zelene, fig, niti ne krompirja ali kumarc za \$200.00 na akro, niti se ne pečemo z mlekom v velikem obsegu. Temveč mi srvo zadovoljni s koruzo, pšenico, ovsem, senom, deteljo, kuretnino, prešiči, govedo, konji in mulami, pridelamo pa tudi fižol, krompir, vsakovrstne sadja in posamezniki tudi nekaj vna, a živi se lahko dobro in pošteno. Taka je torej naša naselbina, ki ni v bogastvu, pač pa v procvitu in na solidni podlagi. Pridi obiskat Slovence in dobiš boš jesti kakor ne bolje v najboljšem hotelu v Ameriki in to vse domače.

Slovenec, ki želiš imeti svoj dom, na katerem je treba trdo delati, tukaj ga dobiš, boljšega nikjer širom Amerike, kolikor je meni znano. Jaz nisem agent od danes do jutri, ampak stalen posestnik in znan vsaj 50 milj naokrog.

Pridi v naše kraje in ako nočeš, ne hodi k meni, ker v Ripley in Butler Countijih je precej Slovencev raztresenih. Prepričaj se, kako so bolni po zatrdili ničvrednih ljudi, in našel boš le polnolične rdeče otroke in ljudi, zdrave kakor kjerkoli drugje.

Dežela rabi pridne ljudi in zato Vas ona vabi in ne jaz. Vsa ravnina je sedaj v kanalizaciji in od mlak je bedasto govorenje od bedastih ljudi, ki ne poznajo dežele.

V desetih letih od sedaj preskrbi lahko južni Missouri vsa žita, prešiče in polovico govedi za 40 milijonov ljudi, da ne omenjam prav nič druge pridelke.

Zemlja se dobi tukaj primeroma poceni v valovitih krajih narejene kmetije in v ravnini pa gozd, ker čiste ravnine nikdo ne prodaja. Jaz ne prodajam nobenemu gozda v ravnini, ampak vse izčistim, da je za orati. Pridi in izberi si kos. Plačila po dogovoru, kakor moreš izplačevati. Imam precej svoje zemlje, ki je nemoreu urediti s svojimi financami. Prodajam poceni in naredim kmetijo, kjer boš lahko mirno in zadovoljno živel. Pridi in pogledj naše polje in pa pridelke, nikdar ti ne bo žal poznati našo deželo.

Ako pa hočeš čez noč postati premožen, potem naši kraji niso zate; če hočeš pa resnično pridobiti svoj dom s trdim delom, potem ga dobiš kakor nikjer drugje.

Zapomni si, dežela te vabi in ne jaz, jaz ne rabim tvojega denarja. Kupi sam in kjer hočeš in pridruži se nem, ker čimveč nas bo, tembolje bomo napredovali.

FRANK GRAM, Naylor, Mo.

Izpopolnjeno morilno orožje.

Povodom neverjetne delavnosti nemškega vojnega zrakoplovstva in njegovega obiska nad srednjo Anglijo, nad središčem angleške industrije, se zopet obračajo vse oči na delavnice ter zrakoplovov. Čeravno se ne more prodreti v tajne orjaško narasli Zeppelinovi delavnice, vendar more vsakdo videti sila zanimive stvari.

V prvi vrsti treba ustanoviti vazno dejstvo, da se je v zrakoplovnih delavnicah, v katerih noč in dan dela na tisoče delavcev, vsvarila organizacija, ki omogočuje, da morejo sedaj vsak teden poslati na fronto po en ali dva zrakoplova. Komaj mine dan, ne da bi kak nov Zeppelin delal poizkusnih voženj. Te poizkusne vožnje so pravi vojni manevri.

Oblika in obseg Zeppelinov sta se nasproti prvotnim tipom zelo izpremenila. Najnovejši primerki so mnogo daljši od prejšnjih in obenem vitkejši, podobni ribi; obe gondoli visita niže, a hodnika nad obema, se zdi, da ni več, ali je pa zgrajen v ogromnem truplu zrakoplova, tako da se zunaj ne vidi. Gondole so obdane z oklopom, vsaka ima najmanj po šest strojnih pušk in eno dva mala topa, kakor tudi posebne aparate za metanje bomb in zopet posebne naprave za spuščanje zračnih torpedov.

Siljasti prednji konec novega tipa kaže kovinski blesk in dolžni približno petine trupa. Dejstvo je, da je del pokrova metaliziran s pomočjo Schaeppelovega postopanja za kovinsko škropljenje. — Krmila so enostavnejša in manjša, motorji znatno močnejši, kar izhaja že iz velikega hrupa.

Voje manevrske vožnje so zelo zanimive. Tu se vidijo poizkusi z dimnimi plini, ki nenadoma kakor megleni oblaki zavijejo cel zrakoplov. Ako je še megleno vreme, potem izgine zrakoplov na uprav tajnost način. Kdor ima priliko to opazovati, bo lahko razumel, da Parizani in Angličani niso mogli opaziti Zeppelinov in se z njimi boriti, če ravno niso vozili v takih višinah, kakor se je poročalo.

Posebno zanimive so nočne vožnje. Tedaj deluje zrakoplov, ki je zlasti v nemesečnih nočeh dočela neviden, z reflektorji in svetilnimi plini, ki za več minut strahotno razsvetljejo temno atmosfero, blesketajo v raznih barvah in govore, kakor se zdi, cel jezik. Mnogo se sliši o skrivnostnih novih zračnih torpedih, ki jih Zeppelinovi že davno preizkušajo. Tu se seveda ne da ničesar opazovati, a tu in tam se sluti, da gre o zelo važnem in strašnem orožju v zraku. Najnovejši Zeppelin, ki je pred našimi očmi absolviriral poizkusne polete, je nosil številko L. Z. 95, a razen te je še druga vrsta zrakoplovov, ki nosi označbo L. (brez Z), tako da se more soditi,

da šteje nemško zračno brodogradnjo brez Parsifalovih zrakoplovov mnogo nad 100 enot.

Slovenci v Italiji.

V Apuliji bivajo se nasledniki nekdanjih Hrvatov, ki so menda v 15. stoletju tja pribežali pred Turki in sicer v krajih Lallano, Termoli, Campobasso, Collieroce, Acquaviva, Montemitro, S. Felice Slavo. Zdaj so pa prišli naši Labušnjaci in drugi Kobariški okoličani v sosednjo deželo Kalabrijo. Ivan Leban s Kamnega, vojak v Pulju, je namreč dobil sporočilo od svoje žene od ondi. Pisala mu je: 19. dec. l. l. so nas odpeljali iz Kobara. Kota v avtomobilu v Videm; po dveh dneh pa naprej. Vozili smo se dva dni in dve noči po železnici, in nastavili so nas v nekakem mestu, 4 ure za morjem. Vseh nas je 480, žen in otrok. Kje so pa drugi? Ali jih bomo še videli in kdaj, to Bog zna! Bog jim daj rešitev!

Bernarda Krašovec naznaja svojemu domačemu sosedu Antonu Klanjšček, da se nahaja s svojim očetom Ludovikom v Genovi, Casa dei Marini, Corso Pricipe Oddone, No. 2.

Med interniranimi, ki se nahajajo v Italiji je tudi Alojz Miklavž župan iz Iderskega pri Kobaridu. Med drugima piše, da je z več domačimi skupaj. — Vojni kurat dr. Anton Jehart se nahaja v vojnem ujetništvu v Sassari na otoku Sardiniji. Te dni bo prevzel dušno pastirstvo med ujetniki na otoku Asinara. — Vojne ujetnike, ki so bili v Srbiji, je prevzela Italija. Povečini so vse spravili na otok Asinara, kateri se nahaja na severozahodnem delu Sardinije ob Azinarskem zalivu. Čuje se, da zanje še ni preslabo ne v zdravstvenem, ne v preskrbovalnem oziru. Nekaj ujetnikov so pa spravili na severoafriško obrežje; tako se je vsaj pisalo.

Stavka na Angleskem.

London, Anglija, 31. marca. — V vladnih munitijskih tovarnah stavka sedaj dva tisoč delavcev in poročila iz Glasgowa naznajo, da grozi razširjenje stavke. Kljub pritisku unijskih delavskih voditeljev se je vrnilo na delo manj, kakor štiristo stavarjev.

Delavski član angleškega kabineta, Arthur Henderson, ima danes priti v Glasgovo, kjer se bo posvetoval z odborom stavarjev. Vlado je začelo skrbeti tudi napeto razmerje v Liverpoolu, kjer grozi kakih deset tisoč pristaniških delavcev s stavko.

Mirovni predlogi.

London, Anglija, 31. marca. — Poslanik Gerard je danes izjavil, da je bilo posvetovanje med njim in državnim kancelarjem popolnoma privatnega pomena. O mirovnih pogojih in o mirovnih pogajanjih sploh nista govorila nobene besede.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Joliet, Ill.

PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAK, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, štev. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, štev. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, štev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Izdajica.

Česki spisal Jan Klecanda.

I.

V malem zalivu se je gugala la-
dja, zabijajoča se v lahkih valovih.
In mlad ribič si je veselo popeval.
Saj je vedel, da topli jug, ki je vel
z dola od lombardskih bregov, be-
sedne njegove pesni zanesa ven k
tisti mali hišici, kjer je na vrten
sedela njegova Anzioletta.

Navezoval je udice na dolgo vr-
vico ter delal nanje vado, od ka-
tere je pričakoval izdatnega plena
krapov in postrvi. Vselej, kadar
se je motvil za kosce ponoril v
vodo, je tlesnil s prsti in pridil
k zadovoljnemu svojemu brnenju
veselo popevko. Potem je zabodil
njegov pogled k mali hišici na ob-
režju, in v Pietru se je v očeh po-
svetilo, kakor kadar odseva ran
solnce ob vodi Gardskega jezera.

Delo je bilo končano. Pietro je
skočil na breg, da bi privezal ko-
nece vrvice ob kol, v zemljo zabiti
Potem je sedel spet v barko, po-
tegnil iz skrinjice pod sedalom pr-
gišče smokev in kos suhega kru-
ha, da bi povečerjal.

Pogledal je tja v ono stran, kje
mu je bilo solnce izginilo. Zaslišal
je lahke korake, a ni se ozrl, ve-
del je, da je to ona. — Le Anzio-
letta je znala tako lahko stopati,
če je hotela svojega draga izne-
naditi ter nepričakovano objeti od-
zadaj.

Slišal je, a ni se obrnil. Če-
mu je kaj kazati radost? Anzioletta
se je prikradla ven k ladji in sko-
koma je bila pri dragem.

"Nezvesti!" je vzklila, pri-
jemši ga okoli vratu in ostro mu
gledaje v oči. "Kam uhajajo tvoje
misli, da tako nepremično gledaš
na Rivo?"

"Mislim na Rivo", se je smejal
Pietro. "Tam je stari Salvietti, grad
kakor noč!"

"Ali ima baje hčer krasno ka-
kor dan?", je pozvedovala deklica,
zabodši svoj pogled v Pietrovo o-
bličje. Njena roka se je igrala z
nožem v pasu mladega moža.

"Pusti, Anzioletta! Ne poznam
njegove hčere. Ali ima lepo hišico
in lično barko. Vitka je kakor go-
spica in nese tudi proti vetru!"

"Kaj ti je za Salvietti? Hčere
ti ne da in barke tudi ne!" se mu
je posmehovalo dekle.

"Ali proda pač, dušica moja! Le
še pet sto lir, in vse bode moja! —
Salvietti hoče proci odto, proci,
doli v Piemont — in išče kupea!"

"In zato si danes tako dolgo de-
lal? Hočeš naloviti za pet sto lir?"
se mu je smejala.

"Ne smejaj se, Anzioletta! Ka-
dar spravim nekaj, bo moral tvoj
stari dodati!"

"Ne vem, ne vem, dragi Pie-
tro!" je majala deklica črnolaso
glavico. "Očetu se je prikupil ne-
kakšen signor teneute odto in no-
če se dobiti sliki!"

ca. "Bil si na ogledu. Ljubosum-
nik?" In ne čakaje odgovora, ga
je prišla za roki. "Pojdi!" je ve-
lela.

"Tu, signor — ta je Pietro, naj-
bolji brodnik Torbole. Pozna lago
di Garda (Gardsko jezero) kakor
svojo dlan, in njegova barketina
leti po njem urneje nego potapljav-
ka!"

Tujec je preletel s svojim pogle-
dom mladega brodnika. Bil je za-
dovoljen. Pietro po postavi ni bil
velik, a čokat. Na njegovem rja-
vem obličju, osvetljenem od leš-
čerbe, brleče v hišici, je bilo očito,
da se ne plaši nevarnosti.

"Ali me popelješ do Gargnana?"
je vprašal tujec.

"Signor plača?"

"Kraljevski!" je odvrnil s pridru-
šenim glasom mož.

Zdaj si je ogledal ribič svojega
gosta in zadovoljno pokimal z gla-
vo:

"Popeljem vas ven na kraj pe-
kla!"

"Dobro! Ali pri Gargnanu se u-
stavimo?", se je nasmejal tujec in
dodal:

"Ostanek ceste pojdeš peš!"

"Zlo je zdaj brodniti, signore!
Vleče silen jug, in če se veter pre-
vrže, pride venezza, in ta je hu-
ša!"

"Mar se bojiš vode?" je vprašal
mož.

"Sem iz Torbole, signore!" je
ponosno odvrnil ribič.

"Torej čvrsto v ladjo!"

"Počakajte dve, tri ure. Potem
bo pihal vento paesano, veter z
naših gor; pot mine urneje!"

"Za tri ure moram biti v Gar-
gnanu, čuješ li brodnik?" je va-
žno vprašal tujec.

"V to dobo križajo Avstrijeci od
Ponala proti Rivi!" je opominjal
brodar.

"Mar se jih bojiš? Pojdeš okoli
Novene!" Deklica, nestrpna dol-
gega pogajanja, se je naklonila
ljubemu. "Spomni se Salvietti!"
je zašepetala.

"Popeljeno se, signore; a pla-
čilo?"

Tujec je molče potegnil mešec.
Razumel je, zakaj to dolgo protiv-
ljenje brodarjevo, in položil mu v
roko bogato nagrado. Pietru so se
zausirile oči; bilo je zlato. "Mille
grazie", je zamrmral.

"To je le polovica; ostanek v
Gargnanu!" je odgovoril tujec in
obrnivši se k dekletu, ji je podal
zlat. "To za tvojo skrb", in sklo-
nivši se k nji jo je poljubil na o-
braz.

"Ne tako, signore! Anzioletta je
moja nevesta", je zavidno prisko-
čil brodar. Ali tujec, zašepetaviš
dekletu "felice notte", je že ko-
rakal proti bregu. Pietro je izro-
čil ljubici denarje in z nekoliko po-
ljubi se razločil z njo.

"Se štiri sto lir in sem tvoja!"
je zašepetala Anzioletta. "Felice
notte!"

(Konec prihodnjic.)

Iskrice.

Nekdo je zapisal v album neke-
ga zdravnika: — Ne samo jaz, am-
pak tudi več drugih je odšlo od
vas ozdravljenih — — — od misli,
da vi znate zdraviti.

Ljudje so veliko bolj srečni od
zavisti drugih kot od svoje lastne
zadovoljnosti.

Želje se ponavadi tedaj poslove
od vas, ko se imajo izpolniti.

Ljubezen je tudi šport: atletič-
ka sreča!

Dokler nimajo ljudje pojma o
sreči, so ponavadi najbolj srečni.

Kdor nima sovražnikov, je zelo
brezpomemben človek.

Prej pripraviš deset modrijanov
k govorjenju kot enega norca k
molku.

Že veliko jih je postalo kratko-
živnih, ker so preveč prebirali knji-
go življenja.

Peč, v kateri smo sežgali naše
stare ljubavne pesmi, je kremato-
rij naše mladosti.

Največja nesreča za starost je
gotovo ona, če postane človek pla-
ščen pod črepinjo.

Nekateri trgovci prodajajo svo-
pe blago tako poceni, da morajo
biti bogati.

Leta in leta nam je lahko kdo na
poti, ne da bi tega opazili.

Ko se ljudje trkajo na svoj zna-
čaj, zelo vrtlo bobni.

Pogled na oni svet.

Ob pol desetih dopoldne je do-
bila naša stotinja ukaz, da ima-
mo oditi ob eni uri z ogljem k po-
stojanki. . . . stotnija. Ukaz je u-
kaz! Zato železje na noge in ka-
vo v železce ter še posebej v ču-
taro. Točno ob eni uri je odšla če-
ta 75 mož, oborožena s planinski-
mi palicami, na odločno mesto.
Spreddaj za vodnika dva podčast-
nika, ki sta že večkrat hodila po
tem potu.

Najprej smo prekoračili ozko
dolino, potem smo hodili po grob-
lju, ki jo je moglo zmagati le s
železjem na nogah in v kateri si
je odbral strugo šumeč hudourn-
nik. Srečno smo premagali prvo
oviro; pred nami se je vlekel dolg
in neizmerno pust rov. Na levi in
desni so se polagoma napenjale
gorska rebra.

Praznično je bilo vse na okrog.
vse mirno, noben ptič, noben klas
ni motil vladajočo tišino. Ponos-
no so se dvigali skalni velikani
v sinji zrak. Brez miru in počit-
ka je spela naša četa dalje mimo
starinskih zag, ki so spominjale
na srednji vek.

Ustavili smo se; na levi ob po-
tu sta stala dva kadešca se kupa,
ki sta nehote spominjala ognje-
nikov, le da se je v teh kopah
mesto žareče lave kuhalo gorlji-
vo oglje.

Vsakdo je dobil svoj delež, si
ga naložil v šotorno rjuho in da-
lje! Prišli smo do kolib s zname-
njem Rdečeg akriža — do prve
pomozne postaje ranjenim in bol-
nim junakom, ki navzile zimskim
neurjem ne poznajo truda in se
ne boje napora, da zabranijo las-
kemu izdajaleu pristop v našo
domovino.

Prispeli smo na majhno plano-
to. Sredi med visokimi gorami v
krasni legi so napravili majhno
pokopališče, na katerem že spi
nekaj junakov. Vse nam se je sto-
rilo milo ob pogledu na te grobo-
ve. Malo smo se počili, pokrepili
se s požirkom črne kave in odšli
dalje.

Videle so se že postojanke in
razočila zvita cesta, pripravna
še za tovrstne živali, ki se je vila
na višino. Neumorno smo se pe-
hali dalje. Srečevali so nas možje,
vračajoči se iz postojank. Oblič-
je jim je izražalo zadovoljnost in
podjetnost. Solnce se je skilo in
leden veter nam je gnal snežno
pšeno v obraz. Z vrhov se je raz-
grinjala po nižinah gosta megla
in zakrivala vse z nepredorno o-
dejo.

Moštvu je lil znoj s čela, ne to-
liko zbog napora kakor radi na-
letujočega snega, ki je oviral ho-
jo. Liki kaka se je vila naša četa
počas kvišku, postala tupatam in
si odnehnila. Hotel je marsikdo na-
praviti požirek iz čutare, a na-

mesto kave je bila v nji — lede-
na kepa.

Naposled smo prispeli na spod-
nji rob k steni, odto dalje nas
je akal najhujši napor. Le ozka
stez adrič navzgor, samo posamič
je mogoče plezati kvišku. V krat-
kih ovinkih se je vila steza po ro-
bu in dospeli smo na višek, na
mesto, kamor smo morali. Srečno
smo premagali še poslednjo oviro,
a potem smo se zbrali na vrhu, da
bi prišli v krdele k . . . stotniji.
Ledenooster veter nam je žvižgal
okrog ušes in nas je bil z bodiča-
stim snegom po obrazu. Gosta
megla se je zagrinjala okolo luč-
i, ki nam je sijala naproti iz kri-
tja, da je migljala pred nami ka-
kor večša.

Dospeli smo do kritja. Tu je
pristopil k nam podčastnik, ki
je imel službo, in nam razodel, da
moramo nesti oglje še na dosti
višji hrib, kamor se sicer pride v
treh, a v takem vremenu komaj
v štirih urah.

Podčastnik, ki je poznal pot, je
šel z nami za vodnika. Brez gla-
su se je vila naša četa dalje. —
Marsikdo je izmolil natihoma mo-
litvico, oči pa skrbno upiral v
vodnika, da ne bi zgrešil smeri v
nepredorni temi.

Zdajci se je ustavila vsa kara-
vana. Stel se nam naprej, da bi vi-
del, kako ovira se je pojavila. —
In kaj sem videl?

Belo, čudovito, premikajočo se
postavbo v vihrajočem plašču in
malo bolj zadaj temno senco. Na
uho pa mi je bila — vsaj zdelo
se mi je — nebesna godba.

Zašli smo bili in v temi dospeli
do izpostavljenih prednje straže,
kjer nas je stražnik v snežnem
plašču opozoril na zmoto. Ta sli-
ka: straža v belem plašču, ki je
kakor duh slonela na oblaku, —
kritje v ozadju — iz katerega je
pritaženo zvenelo citranje, sicer
pa grobna tišina — mislil sem, da
sem na onem svetu.

Za vedno mi ostane v spominu
ta prizor. Potem smo se vrnili in
na višje povelje smo smeli odlo-
žiti oglje pri . . . stotniji, ker ni
bilo misliti, da bi bilo možno pri-
ti v takem vremenu na označeni
hrib. Gora kamenja se nam je od-
valila od sra, ko smo mogli mi-
sliti na vrnitev.

Srečno smo prišli preko najne-
varnejših mest in dospeli v dolino,
čeprav je marsikdo v temi
prevrnil kozolec. Po mnogou-
nem potu so se prikazala naša
stanovanja. In gotovo je nam
vsem burneje plalo sree ob misli,
da naš čaka gorko zavetje ter —
vroč čaj.

Brez nezdode, in v polnem šte-
vilu smo prišli domov, čaj nam je
dišal izborni in kmalu je pričelo
krepko šmrčanje o blagodejnem
snu in ljubeznivih sanjah. Tudi
jaz sem ugasnil svečo in skoro
sanjal o ljubem domu.

Zdravstvo.

Trganje in udnica.

Na petih kvartih kroga kuhaj
pol ure klobuk mravljinčjih jajc,
klobuk brezovega listja. Ko zliješ v
kupanjo, prilij kolikor je treba za
kopel gorke vode. Bolnik naj se
kopelje tako gorko, kolikor more
prenesti. Tačas pristavi posteljo,
koe in mrzlo vodo. Bolnik naj bo
kakih 15 minut v kopelji; da se
ne ohladi voda, ji je treba prilivati
vročo. — Če se drži boleči-
na bolj v nogah, naredi kopel ali
sopar za noge. Marsikdo se pre-
hladi, kadar sede na sopar ali si
kopelje noge, ker si ne zavije ži-
vota in se greje na eni strani, na
drugi pa hladi. Človek, ki drži no-
ge na soparu ali v gorke vodi, mo-
ra biti ves zavjet od glave do nog.
Okrog škafa in kolen pregrni de-
belo ogrinjalo, da ne more sopar
ven. Kadar je bolnik rošan od po-
tu, ga spravi urno v posteljo in
zavij.

Na Krasu.

In zgodilo se je oni čas, da je
zapadel na kraških brdih sneg pol
metra in več. Bili smo veseli, ker
ga že nisimo dolgo videli, in da se
to enakomerno vreme — izpre-
meni.

Pa bila je tisti čas vojska v de-
želi. Najstarejši ate v vasi ni —
pomnil še take in tako blizu.
Vsem so trepetala srca, kaj se
zgodi z njimi in z domovi, kaj z
deželo. Prišli so vojaki v vas iz
vseh vetrov monarhije, in ravno
ko je sneg zapadel, je bil v tej
vasi domači polk. Sovražnika so
naši pridni vojaki takrat pretep-
li in vaščanom so se srea pomirila.

Sneg je pa naletaval še vedno
in nikakor ni hotel nehati. Voj-
aki, ki so bili še vedno v vasi, da
bi šli na pomoč, če bi hotel biti
sovrag obesten, so morali skrbeti
za red in snago po celi vasi. Pa
zakaj bi ne; to jim je bila le za-
bava, da se le oddahnejo vedne-
ga ekserciranja. Vsaj jih je bilo
toliko, da se cela vas v prejšnjih
boljših letih z živino vred ni štela
toliko glav, kot danes šteje naša
vas — vojakov.

Za šalo so naredili najkrasnejši
red, kadar je bilo za to povelje
izdano, in tako tudi danes, ko se
je sneg končno premislil naleta-
vati. Vsaka vojaška roka zagra-
bi za metlo, lopato, grablje, lo-
par, in cela vas ter še pot en ki-
lometer daleč je bila očiščena sne-
ga eno dopoldne z lahkoto. Pa ne

samo očiščena je bila vas, ampak
tudi olepšana.

Sel je popoldne poveljnik stot-
nije skozi vas, in kaj zapazi?

Na obeh straneh ceste, na vog-
lih, v kotičkih stoje smežene pi-
ramide, visoke kot hiše, stoje ki-
pi z različnimi obrazy. Pred glav-
nim vaškim vhodom stoji mogo-
čen kip boginje vojske s "feld-
abeajnom", dalje je videti orja-
ški kip s cesarsko glavo, nato av-
strijskega vojskovodje. Poleg teh
največjih je še mnogo drugih, ki
so pa seveda manjše vrednosti.

Kompanijski poveljnik je po-
hvalil pridne vojake in je dejal,
da se vas sedaj ne razločuje od
mesta in da je takorekto podobna
mali državi, ker je vse tako
krasno urejeno v nji.

In šli so k počitku vojaki. Pri
Jauškovi Mici so bili takrat tudi
vojaki na podstrešju; drugega
prostora ni imela, a še tega je
morala oddati, dasi je neštokrat
pravila vojaškim predstojnikom o
nepravilnosti stropa. Ker ni hotela
oblast odnehati, se je pa v resnici
pripletala to noč nesreča.

Spravljali so se spat in za ve-
čerjo molitev so zapeli eno koraj-
žno in končno so hoteli tudi neka-
rni, malo vinjeni, poskočiti, da-
si je bilo malo prostora in pri
slabo brleči luči. Pa vendar!

Korajža velja! — Kar zah-
rešči pod nogami, in eden najve-
selejši je izginil v brezno, dru-
gi so se komaj obdržali na pod-
strešju.

Pa bil je krahotal nastal. Vsi, ki
so že napol spali, so častitali, da
se mu je ta "špas" tako imenit-
no posrečil, a ostali so natihno ki-
hali in kleli, da ni miru. Luknja,
prepad je imel svoje dno. Mož je
padel namreč skozi strop v sobo,
kjer je se spala Janškova Mica,
in sicer — ravno na posteljo. Joj,
to vam ni za popisati, koliko sme-
ha so ti ubogi vojaki to noč za-
žutili! Bilo je že pozno v noč, a
ljudstvo se še ni pomirilo, da je
moralo priti oko čuvaja, inspek-
cijon, ki vse razgrajae popiše in
Mico ter jim zapove prihodnji
dan k raportu.

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil. Doseglo se seveda ni nič,
a vojaki so v kratkem zapustili
podstrešje Janškove Mice in Mica
se bo pa do smrti spominjala one
noči. . . .

Veliko se je govorilo po rapo-
rtu in mnogo se je govorilo o Mi-
ci, o stropu in smeh je vsakogar
posilil

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Padla na bojišču. Na ruskem bojišču je padel Fran Podlogar, vrli mladenič iz dolske župnije. Mladi France je bil med najmlajšimi vojniki pri 17. pešpolku. Silno hud udarec je bila njegova smrt za vse domače, zlasti za starše. Padel je Fran Nemec. Kakor da bi bil slutil svojo bližnjo smrt. Decembra meseca je pisal svoji materi v Dob pri Domžalah: "Ne žalujte preveč za menoj! Če bo božja volja, pridem domov; če mi je pa Bog namenil, da bom moral dati svoje mlado, evetoče življenje za domovino, se pa vidiva tam gor, kjer bo vedno mir. Sedaj pa vam podam svojo desno roko v slovo in vam zakličem: Z Bogom! Z Bogom! Na svidenje nad zvezdami!" Preteklo je samo par tednov, ko dobi mati pismo, pisano s tujo roko, ki ji naznani, da se je Franceova slutnja uresničila.

Rešen. Z italijanskega bojišča piše vojak J. Š. v Ljubljano sledeče: Komaj sem se vrnil iz dopusta, pa bi bil kmalu nesrečen. Puško mi je popolnoma razbil, glavo imam malo ranjeno, živ sem pa le še ostal.

V ruskem ujetništvu se nahaja Ivo Trdin iz Škofje Loke št. 92. Na karti je podpisal tudi Blaž Potočnik iz Seč-Podblace. — Na Ruskem je ujet Alojzij Lemut s Cola pri Vipavi. Oglasil se je šele prvič te dni in piše, da se ni preveč slabo. Ženo prosi, naj mu kaj pošlje, pa da naj moli zanj s svojimi otroci, da bi Bog odvezl to strašno žrtvovanje in podelil ljubi mir. — Po 15mesečnem presledku se je iz ruskega ujetništva drugič oglasil Anton Pevec, doma iz Smartna pri Litiji. Dopsnice je romala 10 tednov. Pozdravlja vse znance. Naslov: Vojnomoplenjnj Anton Pevec, Novo-Nikolajevsk, gubernija Tomsk, Russia.

Na konju črnogorskega kralja. Ko so Avstrijci zasedli goro Lovčen, je zasijal žarek vsega upanja tudi vojakom, ki so bili v črnogorskem ujetništvu. Med njimi je bil tudi Slovenec Fran Pikon z Dobrave. Ob potopu ladje "Zenta" si je rešil življenje s tem, da je plaval 100 ur daleč po morju do črnogorske obale. Tu je bil pridržan kot ujetnik. Ko so Črnogorci bežali z Lovčena, so zasedli on in še dva druga tovariša konje črnogorskega kralja v Podgorici in bežali v noči proti Cetinju, kjer so bili že avstrijski vojaki. Konje so izročili poveljniku. Pikon je prišel v Pulj in dobil 14dnevni dopust.

Pogrešata se. Nobenega sporočila ni o vojaku J. Heglerju, ki je služil pri lovskega bataljona št. 20. Po njem poizveduje župnišče Mirna peč na Dolenjskem. — Po vojaku Dominiku Geu, ki se je boril na ruskem bojišču pri oddelku strojnih pušk, poizveduje njegov brat potom ljubljanskih listov.

Novi vpoklici. Domobranksko dopolnilno poveljstvo v Ljubljani naznanja: Župani in občinski svetovaleci, ki so bili pri naknadnem prebiranju dne 24. in 25. januarja 1916 potrjeni, morajo takoj odrediti v vojaško službo, če niso bili medtem oproščeni. Vpoklici se posameznim osebam ne bo dostavil.

List za slovenske vojaške. V Ljubljani je prišel izhajati list, namenjen posebej slovenskim vojakom in fantom na bojišču. Ime mu je: "Pozdrav iz domovine". List ima namen, nuditi vojakom bodrila, razvedrila in tolažbe v njihovi službi. Na bojišču in v bolnišnicah se pošilja list v večjih množinah zastoj. Kdor ga hoče naročiti posebej na svoj naslov, znaša naročnina za četrto leta 50 v. **Izpred sodišča.** Okrajno sodišče v Škofji Loki je razpravljalo v navzočnosti državnega pravdnika Luznarja o obtožbi Marije Starman, katero je dvignil javni zasebni obtožitelj zoper obtoženko, in sicer zaradi navijanja een, ter je po predlogu, stavljenem po obtožitelju, naj se kaznuje, razsodilo tako-le: Obtoženka je kriva, da je v zadnjem času od vojakov kupljene komisni kruh prodajala svojim gostom v koseh, tehtajočih po 9 dkg. za visoko ceno po 10 vin. da je torej, izrabljajoč izredne, z vojnimi stanjem povzročene razmere, za neobhodno potrebne reči zahtevala očitno čezmerne cene. S tem je zagrešila prestopok navijanja een po § 14. cesarske naredbe z dne 7. avgusta 1915 in se obsoja v 30 K globe, v slučaju neizterljivosti pa na 3 dni zapora, ter v povračilo stroškov kazenskega postopanja.

Nova dolobca za moko in kruh

je izdal deželni predsednik za Kranjsko; za vsako osebo je določeno 210 gramov kruha na dan. V veljavo je stopil ta ukaz 20. febr.

Odlikovanci. Cesar je podelil državnemu uradništvu približno 1500 odlikovanj zaradi zasluge v sedanji vojni. Na Kranjskem so med drugimi bili odlikovani: Namestnik deželnega predsednika, dvorni svetnik Rudolf grof Chorinsky (komturni križ Franc-Jozefovega reda z zvezdo); predsednik deželnega sodišča v Ljubljani Adolf Elsner in vodja rudarskega ravateljstva v Idriji dvorni svetnik Jožef Billek (viteški križ Leopoldovega reda); okrajni glavar Karol Ekel v Logatcu, okr. zdravnik v Ljubljani dr. Pregel, okr. glavar v Kranju Fran Schitnik, državni pravdnik dr. E. Pajnič v Ljubljani, profesorji Lederhas, Jeraj in Virbnik (viteški križec Franc-Jozefovega reda). Mnogo uradnikov je dobilo zaslužne križce in odlikovanja k naslovom dvornega, cesarskega ali vladnega svetnika.

Odlikovanje delavca. Režalec tobaka v ljubljanski tobakni tovarni Lavrenciju Palovec je podelil cesar srebrni zaslužni križec. Palovec je nad 40 let izvršuje svojo službo v omenjeni tovarni.

Na tifusu je umrl v St. Petru pri Novem mestu ondnotni organist in cerkvenik Fran Rak. To je druga žrtev epidemije.

Pogreb. V Sinkovcu turnu pri Vodicah so pokopali te dni umrlega vpkokljenežega župnika Janeza Tavčarja. Star je bil 73 let. Zelo skromni gospod je bil vnet posebno za lepo cerkevno petje. Doma je bil v Podgori, župnije staroselske.

Zadnji potres dne 8. februarja se je močno čutil zlasti na Gorenjskem. Slučaji pasje stekline so se zadnji čas večkrat pojavljali. V Ljubljani so izdane stroge naredbe za lastnike psov. Vsak do mora sumljivo žival takoj odstraniti, naj se nahaja kjerkoli.

Odstopil je od županstva občine Trebeljevo, ki obsega župnije Prežganje, Janče in Stango, župan Jožef Gale. Celih 23 let je kot župan neumorno deloval v blagor občine. Bil je silno vreden na korist občine, tako da ga bo občina težko pogrešala. Bolezen ga je prisilila, da je odločil župnisko čast. Za župana je sedaj izvoljen Anton Strumbej, ugleden posestnik iz Velikega Trebeljevega.

ŠTAJERSKO.

V ruskem ujetništvu. Zanimivo pismo iz ruskega ujetništva (Selo Novoje Račejko, sizaranski ujezd, simbirskaja gubernija), pisano dne 8. novembra 1915, je poslal Rudolf Rantaša svoji ženi, doma pri Kapeli, ki že dolge mesece nič ni vedela za usodo svojega moža. Pismo se glasi: V začetku pisanja Vas vse skupaj z daljnega Ruskega lepo pozdravljam, če ste še živi. Naznanjam vam, da sem zdrav in da se mi ne godi preslabo. Sem pri precej dobrem gospodarstvu že pet mesecev. Ime mu je Vasilij Grigorovič Černošenko. Morda še ostanem pri njem čez zimo. Imam dosti jela in dela, samo pijače ni kakor pri Vas, ker je po celi Rusiji prepovedana. Belega kruha in zveze imam dovolj. Črnega kruha še nisem videl tukaj. Vedno jemo samo lepe pšenični kruh in vsak dan razven petka kruh ali ražje meso. Teh živali je v vse polno. Ljuba žena! Od Tebe nisem dobil še nobenega poročila. Morebiti tudi Ti od mene ne, zato ne več, kam bi mi pisala. Lahko me imaš že za mrtvega. Ali jaz še živim, kako. Ti vsega ne morem in ne smem pisati. Če nam ljubi Bog da zdravje, bomo se že veseli videli. Takrat Ti povem, kolikokrat sem Ti že pisal in vse drugo. Dozdaj sem pisal samo karte, za pisma nisem imel denarja. Sedaj pa mi je plačal gospodar za vsak mesec 4 rublje. Nakupil si bom, kar najbolj potrebujem za zimo, da ne zmrznem. Mrzlo je tu, da bi lahko imel kar dva kožuha. Preko uses moram nositi kosmato kapo, da mi ne ozebata. Ljubi mi domači, kako hudo in dolgočasno mi je po Vas, odkar sem Vas moral zapustiti in oditi na bojišče, kjer sem bil tako nesrečen, da sem zdaj v ujetništvu, kjer nič ne vem, ali ste še živi in zdravi in kako se vam kaj godi. Ni mi tu preslabo, a zadovoljen nisem. Mučno je življenje ujetnika, pozna ga le, kdor ga sam izkusil. Srečna ura, kadar bom rešen. Ujetništvo mi dela sive lase, misli malo da mi glavo ne razbijejo. Utrujen sem od tega, da me vse boli, a spati ne morem.

rem. Cele noči premišlujem, kako je kaj pri Vas doma in kako tu. Ali ste zmlatili? Jaz sem tu pomagal mlati in sijati. Ali je doma meni kdo poslal? Ali še živi kdo, ali je vse pomrlo? Ali je še kdo za delo, ali so vse pobrali k vojakom? Kako je kaj z jabolkami, kako z goricami, ali ste kaj nabrali, ali se je vse posmodilo? O vsaki stvari premišlujem in se vprašujem, kdaj bo prišel čas, da se vrnem. Vsaka stvar hrepeni po svojem domovju. Ljube ptice se, ko pomine zima, vrnejo. Škoda, da nimam peruti, da bi poletel k vam. Ne morem razodeti, kaku čustva imam. A potrpeti moram, da pride čas, ki ga vsi v ujetništvu željno pričakujemo. Bog, v Tebe imam zaupanje, da še vidim svoj rojstni kraj. Ljuba žena, kakor sem Ti pisal že večkrat, delaj kolikor moreš. Jaz Ti zdaj ne morem biti na pomoč. Sklenem svoje slabo pisanje. Zdjaj več, ako ga dobiš, da sem še živ, da ne storiš, kakor tukaj nekatere Rusinje; omožile so se, zdaj pa prihajajo pisma, da močje še živijo, in sicer tudi v ujetništvu kot jaz. Se enkrat pozdrav vsem Vašim in našim, sosedom in pa Tebi. Tvoj mož in oče otrok, ujetnik na Ruskem, Rudolf Rantaša. — Isti dan, kot to pismo, je dospela karta, pisana dva meseca pozneje.

V vojnem ujetništvu. Mariborskemu nadškofu je došla od 22. januarja 1916 datirana vest, da se nahaja bivši nemški pridigar v Celju, vojni kurat dr. Anton Jehart, ki je bil ujet v Srbiji, živ in zdrav v Sassari na Sardiniji in da bo čez nekaj dni prevzel dušskrbje za avstrijske ujetnike na bližnjem otoku Asinara. Od 22. januarja naprej sme zopet redno maševati.

Pogrešata se Ivan Prodrik, ki je služil pri 17. pešpolku, 12. stolniji, in njegov brat Ferdinand, ki je bil pri 26. pešpolku prideljen pionirskemu oddelku. Po njiju poizveduje njuna mati Neža Prodrik v Solčavi.

51 čvrtnikov je bilo poklicanih v vojaško službo od početka vojne do zadnjega decembra 1915 samo na Spodnjem Štajerskem.

Mrajo v vojaško službo. Iz Gradača se poroča: Župani in občinski svetovaleci, ki so bili pri naknadnem prebiranju potrjeni, so morali dne 21. febr. odrediti v vojaško službo, če niso bili medtem oproščeni. — Spodnjaštajerski črnogorci, ki niso dodeljeni deželni brambi in so bili pozvani 21. febr. k okrajnemu dopolnilnemu poveljstvu v Mariboru so se morali predstaviti v Hočah in ne v Mariboru.

Nov vojni kurat. Anton Peršuh, kaplan v Dolu pri Hrašniku, je imenovan za vojnega kurata v rezervi.

Duhovniške vesti. Župnijo Sv. Vid na Planini je dobil Jernej Vurkele, župnik v Dobjem. Župnijo Gotovlje je dobil Robert Valclavik, župnik pri Sv. Jederti nad Laškim. Kaplan Anton Bratkovič je iz Zibike prestavljen na Ponikvo ob juž. žel.

Velikega soma so potegnili iz Drave pri Ptuj. Riba je najbrže prišla iz Donave in je tehtala 48 kilogramov. Dolga je bila 2 metra.

KOROŠKO.

Plazovi zasuli vojaške. Stotnik Sporer je sporočil nekemu koroškemu župniku, da so nekaj vojakov presenetili plazovi. Na pomoč poslano moštvo pa so Italijani napadali in obstreljevali, žal ne brez uspeha. Slovenski vojniki so pa kljub temu vršili samaritansko delo in rešili vse zasute može, razen enega.

PRIMORSKO.

Župnik — žrtev italijanske granate. V petek 11. februarja zvečer je neka sovražna granata smrtno ranila v njegovem župnišču pri Sv. Luciji ob Soči župnika Fabianija. Nezvestnega so prepeljali v bližnjo vojaško bolnišnico, a ni bilo več nobene rešitve. Še tisto noč je izdihnil svojo dušo. Župnik Fabiani ob času izbruhov vojne ni hotel zapustiti svoje župnije, ampak je prostovoljno vstrajal med svojimi župljani tam doli v tako kruto in ljuto obstreljevanju Sv. Luciji. Mnogi in mnogi so se čudili, celo častniki, da je župnik Fabiani tako junaško vstrajal med svojimi občanami. Toliko in toliko mesecev že sipajo italijanski topovi svoje razdejajoče kroglice na prijazno Sv. Lucijo, a on je le vstrajal med župljani. Župnik Fabiani je rekel večkrat: "Dokler so ljudje tu, ostanem tudi še jaz; ljudi ne pustim samih." Svojim ljudem je ostal zvest do smrti. Razbilo mu je srce, priredil je farar za cerkev. Dal je svojo klet Svetohojnikom

na razpolago, da so se zatekali ubogi vaščani pred smrtonosnimi granatami vanjo. Poškodovale mu je večkrat stanovanje, a on je ostal, vstrajal v sovražnem ognju. Sedaj pa je padel kot prostovoljec-junak. Ravno pred par dnevi je pravil B., ki je pred kratkim obiskal pokojnega, nekemu poročevalcu, da bo dobil župnik Fabiani vojaško odlikovanje za svojo hrabrost. No, sedaj mu ga že ni treba več.

HRVATSKO.

Grof Pejačević, bivši hrvatski minister, ki se je nahajal ves čas odkar se je pričela vojna, v francoskem ujetništvu, je bil sedaj zamenjan in se je vrnil te dni v svojo domovino. Pripoveduje, da je na Francoskem vse razpoloženo za mir, da pa Anglija ne miruje in tira svoje zavezničke v nadaljnjo bojovanje.

Umetnik na fronti. R. Frangese-Mihanović, znameniti hrvatski kipar, je bil s profesorjem Ivekovićem čem drugič na jugozapadnem bojišču. Po zahtevi hrvatskih mest, ki so vojskovodjo generala Svetozarja Borojeviča izvolila za častnega meščana, je izdelal rešilno doprsko podobo Borojevičev v naravni velikosti. Podal se je s svojim tovarišem tudi v Gorico, kjer si je ogledal поблиže vojaško življenje, transporte, podrtije in na stotine pisanih slik, ki jih nudi vojni čas ob fronti.

Išem svojega prijatelja JOHNA GASPERŠIČ. Doma je iz Prema na Notranjskem. Nadalje želim izvedeti za naslov svojih dveh bratov ANTONA in FRANA ŠIRCEL. Vsem treh imam poročila nekaj važnega, zato prosim, da se mi javijo, ali pa če kdo ve za njih naslov, da mi blagovolji naznaniati. — Ivana Šircel, sedaj omožena Klump, 804 W. Tuse Ave., Barberton, Ohio. (31-3-34)

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Slavnemu občinstvu v Waukeganu in North Chicagi, Ill., s tem vljudno naznanjam, da sem otvoril krojačnico na 338 10. cesti v Waukeganu. Izdelujem obleke po nizki ceni, to je od \$15.00 naprej. Čistim in popravljam tudi stare obleke. Za lično delo in dobro blago jamčim.

ANTON GORISEK, 838 — 10th St., Waukegan, Ill. (1-4-4)

Kje je moj oče JANEZ BEČAJ? Doma je iz vasi Remence, pošta Begunje pri Cerkljici. Notranjsko. Pred tremi leti je bil v Šumi v Michiganu. Kje se sedaj nahaja, mi ni znano. Prosim cenjene rojake, ako je komu znan njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglasi svoji hčeri: Angela Bečaj, 1386 E. 43. St., Cleveland, Ohio. (30-3-14)

Gospa Katarina Šafar iz vasi Selo št. 4, pošta Oselnica pri Kulpi, išče svoje tri sinove GASPERA, PAVLA in MIŠKA ŠAFAR. Poročati jim ima več važnega, zato jih prosi, da se javijo in morda svoji skrbni materi vsak po svoji možnosti tudi pomagajo. Gašper je bil svoječasno v Shingleton, Mich. Pri nas je zanj pismo, katero mu pošlje mo, ako se javi na upravnitvo Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York City. (30-3-14)

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v državi ILLINOIS naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. FRANK MEH,

kateri je pooblaščen pobirati naročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdati pravovelnost potrtila, vsled česar ga rojakom najtopleje priporočamo.

Upravitelj Glas Naroda.

Za vsako oglasno ni odgovor. Ne upraviteljstvo ne uredništvo.

Rad bi izvedel za svojega brata ALOJZIJA MOŽINA, doma iz Novega mesta na Dolenjskem. Pred tremi leti je bil v New Yorku. Prosim, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga javi, ali naj se pa sam oglasi svojem bratu: Stanley Možina, 2739 Hamlin, Chicago, Ill. (30-3-14)

POZOR!

Za ure, verižice, prstane ter raznovrstno zlatino in srebrno obrnite se name. Prodajam tudi Columbia grafofone in slovenske ter drugojezične plošče. Pišite po cenik!

ANTON J. TERBOVEC, P. O. Box 1, Cicero, Ill.

Važno za priseljence!

Državni delavski department Združenih držav je odprl svoj urad na 240 E. 79. St., med 2. in 3. Ave. v New Yorku. Urad je odprt vsak dan od osmih dopoldne do osmih zvečer, ob nedeljah in praznikih pa od desete ure dopoldne pa do popoldne.

Namen tega urada je, nuditi naseljenecem nasvet, pouk in pomoč, in sicer vse brezplačno. Ta urad je obenem tudi posredovalnica za delo in deluje sporazumno in v zvezi z delavskim departmentom Združenih držav. Za storjene usluge ni treba plačevati nikakih pristojbin. Pišite ali pa pridite osebno! (1x v t)

POZOR ROJAKI!

Najuspešnejše mazilo za ženske lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mazila zrastejo v štiri tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi moški krasni brki in brada in ne bodo odpadali in osiveli. Revmatizem, kostbol ali trganje v rokah, nogah in v križu, v obeh dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bube, ture, kraste in grinte, potne noče, kurje očesa, ozeblino v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi močje zdravila brez uspeha rabil mi jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, knjižico in Zvezni Koledar in pošljite 4 cente v maršcu za polnino.

JACOB WAHČIČ, 1092 E. 64. St. Cleveland, O

Rojaki!

Columbia gramofone in slovenske plošče je dobiti vedno pri: IVAN PAJČ, 456 Chestnut St., Conemaugh, Pa. Pišite po cenik.

Dr. Richterjev PAIN-EXPELLER za revmatične bolečine, okeblino in neiglastost sklepov in mišic.

Prijetni prihaja v zavoj, kot je naslikan tukaj. Odložite vse zavoj, ki niso zapечатeni z Anchor varstveno znamko.

25 in. 50 centov v lekarnah ali na ravnost od F. AD. RICHTER & CO. 74-80 Washington St. New York, N. Y.

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANTONA FRANK. Doma je iz vasi Celje pri Ilirski Bistrici. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi svojem bratu: Jacob Frank, Box 255, Norwich, Pa.

V ZALOGI imamo še nekaj SLOVENSKO-AMERIŠKIH KOLEDARJEV

za leto 1916. Da je bil letošnji Koledar res nekaj posebnega, je razvidno iz tega, ker smo ga morali dvakrat tiskati in nam je že druga zaloga skoraj popolnoma pošla. V Koledarju je preko trideset krasnih slik, razni zanimivi članki, lepe povesti in poljudno pisane znamenstvene razprave. Naročite ga takoj, da ne bo prepozno! Stane s poštno vred 35 centov. Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Velika zaloga vina in žganja.

MARIJA GRILL

Prodaja belog vina po 70c. gallon črno vino po 50c. Drožnik 4 galone za \$11.00 Brinjave 12 steklenic za \$12.00 4 galone (sodček) za \$16.00 Za obilno naročbo se priporoča

Marija Grill,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio

Dalmatinsko-Kalifornijska vinarska zadruga

Edino domače vinarsko podjetje z velikim skladiščem v mestu New Yorku. Naše vina, kakor tudi žganje so naravna, zdrava, in najboljše vrste. Delamo jih po domačem načinu. Prodajamo jih po sledečih nizkih cenah: V zalogi imamo tudi vsakovrstna vina in likerje.

CENE ZA SOD VINA: (Claret) 52 galon samo \$26.00 (Zinfandel) 52 galon samo \$28.00 (Barbera) 52 galon samo \$32.00 (Burgundy) 52 galon samo \$35.00 BELO VINO (Riesling) 52 galon samo \$35.00 (Hock) 52 galon samo \$35.00 (Sauterne) 52 galon samo \$37.00 VINSKO ŽGANJE Sod 25 do 28 galon \$2.15 galona Sod 50 do 52 galon \$2.10 galona

ZA TRGOVCE SO POSEBNE CENE. ZA VSAKO POŠILJATEV JAMČIMO. Samo za GOTOV DENAR. Pokljite po Money Orderu ali v priporočilnem pismu na sledeči naslov: DALMATINSKO-KALIFORNIJSKA VINARSKA ZADRUGA 140 Liberty Street, Ap. A. New York, N. Y.

Slaba prebava.

Kaj povzroča izgubo teka? Večkrat se pripeti, da nenkrat izgubimo tek in da se nam celo hrana upira. Zdi se, kakor da bi narava hotela zmanjšati množino hrane, ki zanjo ne more skrbeti. Oslabljeni prebavljalni organi ne morejo opraviti vsega navadnega dela ter se branijo sprejemati več. To pa kaže, da rabijo okrepčila, da bodo postali dovolj krepki za svoje delo brez utrujenosti. Želimo vam priporočiti

TRINER-JEVO ameriško Elixir grenko vino

To sredstvo bo najprej očistilo notranjost, potem pa jo bo okrepilo in uredilo. Pomanjkanje teka in upiranje hrane bo potem polagoma izginilo in zopet boste imeli

ZDRAV TEK, TELESNO MOČ IN DUŠEVNO ČILOST.

Kakor hitro vam manjka ena teh življenskih potrebosti, bi se morali poslužiti Triner-jeve ameriškega Elikser grenkega vina in uspeh vas bo prijetno presenetil. Rabite to sredstvo tudi v slučaju

NEPRAVILNOSTI PO JEDI, ZAPRTJA, KISLEGA ALI GRENKEGA KOLCANJA BLUVANJA, ŽELOČNIH VETROV.

Lahko se zanesete, da vam bo dal Triner-jev ameriški Elikser grenkega vina zaželjeno olajšanje.

V lekarnah.

Cena \$1.00.

JOS. TRINER, izdelovalec

1333-1339 [S. Ashland Ave.,

Chicago, Ill.

Vsaka družina bi morala imeti na razpolago dobro sredstvo proti kašlju. Rajše bi se poslužili Triner-jevega sredstva proti kašlju "Triner's Cough Sedative", ki ne vsebuje nikakih strupenih snovi, kakor morfine ali kloroforma. Rabite, kadar kašljate, ste hripavi, ali pa, če vas boli vrat, itd. Cena 25 ali 50 centov, po pošti 35 ali 60 centov.

B. SEVERY:

Smrt Johna Darowa.

10

(Nadaljevanje).

— Maitland, brez dvoma sva na pravem sledu. — Mož v drugi sobi je oni, katerega iščeva. — Samo bojim se, da sva prišla malo prepozno.

— Prepozno! — je vzkliknil. — Kaj govoriš?
— Hotel sem ti povedati, da je Godin že pred nama.
Na Maitlandovem obrazu se je pojavilo v hipu več barv.
— Godin! — je vzkliknil in me stisnil za roko. — Za božjo voljo, če je to res, potem je detektiv ravno tako srečen kakor pameten.
— Jaz sem skomignil z rameni in mu nisem odgovoril.
— Vse mi povej, kar se je zgodilo. — Takoj, hitro! — Jaz ne morem več čakati.

Predal sem mu vse kar sem slišal in kar sem videl skozi razpoko. — Svoje pripovedovanje sem končal z besedami: — Kaj nameravaš storiti? — Tudi meni se čudno dozdeva.
— Kaj naj storim? — Samo nekaj mi preostaja.

— Kaj pa?
— V praznem stanovanju se bom naselil in toliko časa ostal v njem, dokler ne bom vsega izvedel, dokler mi ne bo jasno, kako se je izvršil umor. — Vse, kar potrebujem, sem prinesel s seboj. — Vsak prizor bom fotografiral, vsako važno besedo bom vjel v svoj diktograf. Pri tleh bom v zid izkopal luknjo ki bo segala prav do tapete na oni strani. — Tapete nikakor ne smem poškodovati. Razpoko pri peči bom toliko razširil, da bom skozi njo lahko fotografiral.

Kar je rekel, je tudi storil in vse se mu je izobno posrečilo. — Naka dva tedna je bil sam v stanovanju. — Večkrat sem ga obiskal in ga vprašal o tej ali oni zadevi, toda on se je le smehljaj in kimal z glavo. — Samo včasih mi je rekel:

— Čakaj, boš že videl in slišal. — Lasje ti bodo stopili pokoncu. Ko sem se nekega dne vrnil domov, me je sestra vsa preplašena pričakovala v veži.

— Kaj je? — sem jo vprašal.
— Gospodični Florenca je slabo.
Planil sem v njeno sobo in jo dobil nezavestno na postelji. — Ko sem ji dal neko zdravilo, je odprla oči in mi podala roko.

— Za božjo voljo, gospodična, kaj se je zgodilo?
S polslušnim glasom mi je začela pripovedovati:
— Popoldne so mi prinesli časopis. Malomarno sem ga razgrnila pred seboj in začela brati. — Na tretji strani so bile z velikimi črkami natisnjene besede:

Arrestacija morilec. — Človek, ki je umoril Johna Darowa, prijatelj. Meni se je zdelo kot da bi me zadela strela iz jasnega neba. — Popolnoma sem si bil svest, da razen Maitlanda ni človeka na svetu, ki bi mogel razjasniti to veliko uganko. — Zdaj se je izkazal Maitland kot čisto navaden neene, ki misli, da je pozobal že vso mladost, če se je naučil brati.

Maitland se je več tednov nočundin trudil, da je dobil malo sled, pa še kljub temu ni vedel, če je ta sled prava ali ne. — Njegov tekmeec, o katerem smo mislili, da sedi neprestano v svoji pisarni, in smo bili skoraj uverjeni, da je prenehal z zasledovanjem, pa kar nenkrat pošlje časopisu novice, da je odkril pravega zločinca.

Nekaj časa sploh nisem vedel kaj bi storil. — Strmel sem v časopis, kjer je stala pod zgorajšnjim naslovom sledeča novica:

Postopanje slavnega francoskega detektiva. — Uspeh, katerega ni nikdo pričakoval. Naša policija se je zelo proslavila. — Detektivu Godinu se je na zagoneten način posrečilo priti na sled morilec Johna Darowa. Morilec je aretiral in ga izročil sodišču. — Sodisce bo prihranilo ves dokazni material za glavno obravnavo.

Črke so mi začele pisati pred očmi. — Ker nisem mogel več brati, sem časopis odložil.

Florenca je zopet omedlela. — Tako sem bil razburjen, da se sploh nisem bil zmenil zanjo. — Stopil sem k vratom in poklical svojo sestro.

— Alija, idi takoj k gospodu Maitlandu. — Reci mu, da mora nemudoma sem.

Zatem sem se začel baviti z ubogo deklico. — Poravnal sem ji vzglavje in ji dal zopet nekaj okrepčilne pijače. — Ko se je zavdela, je bilo njeno prvo vprašanje:

— Ali je res, gospod doktor?

— Kaj mislite, gospodična?

— Če je res, da so ga dobili.

— Ne vrljamen, gospodična.

— Prosim vas gospod doktor, govorite!

— Saj sem rekel, da ne vem. — Mogoče je le mala senzacija. — Sicer pa... Tudi, pomirite se, gospodična Florenca. — Slabi ste, počitka potrebujete. — Čakajte, saj bo kmalu Maitland tukaj.

— Da, da, saj res, Maitland. — Moj Bog, koliko časa ga že ni bilo pri nas. — Kaj vendar dela? — Ali nas je res popolnoma zamenjal?

— Nikar ne sodite Maitlandovega srca po njegovi zunanosti. Njegovo glavno pravilo je molčati. — On ne tresi brezpotrebni besed. — Jaz bi skoraj stavil, da je vse, kar se piše o gospodu Godinu, le bajka.

— Toda vendar, kako je prišlo časopisje do tega, da je natisnilo novice? — Res je, res. — Le meni vrjemite, da je.

— Bomo videli.

— Še nekaj, gospod doktor. — Kdor pa je tisti?... Povejte mi, za božjo voljo, povejte mi. — Jaz nisem mogla brati do konca. — Če nečete povedati, mi dajte vsaj list, da bom sama brala.

— Bolje da ne, gospodična. — Dovolite, da vam nekaj povem.

— Godin pravi, da je umoril vsega očeta neki Casenove, ali sam ne vem, kako se imenuje. — Temu človeku sva bila z Maitlandom že doli časa na sledu. — Maitland ni nikdar naravnost govoril o njegovi krivdi, kljub temu, da je bil o njej popolnoma prepričan. — Godin naju je prehitel. — To mora biti človek silnih zmožnosti, podooben je krvnemu psu, ki vola kri že na par sto metrov.

— Da, da. — je rekla Florenca in sedla — kljub temu, da sem občutila pred tem človekom nekaj strahu, sem veliko upala od njega. — Njegovo obnašanje mi ni ugajalo, toda mislila sem, da mora biti tako. —

— Samo nekaj se mi zdi škoda.

— Kaj pa, gospod doktor?

— Da Godin in Maitland nista skupaj delovala.

— To bi skoraj ne bilo mogoče. — Maitland hoče vse na svojo roko opraviti, vsaka pomoč bi bila zanj zelo poniževalna.

— Prevelika samozavest večkrat škoduje, kakor pa koristi. — V takih slučajih se je treba ponižati. — Učen se nobeden ni padel z neba.

Dolgo časa sva se pogovarjala in medtem tudi prebrala poročilo do konca.

V listu je bilo rečeno, da je morilec že pripoznal svojo krivdo in da se bo v kratkem vršila glavna obravnavo.

Moja sestra Alija, ki je bila medpotoma izvedela novice, je prišla vsa preplašena v sobo.

— No, kaj je rekel? — sem jo vprašal.

— Nič ni rekel. — Ni ga doma. — Gospodinja pravi, da ga že tri dni ni bilo.

Florenca je vzkliknila:

— Moj Bog, kaj se je zgodilo? — Pa ga že vsaj ni doletela kakršna nesreča?

— Ne bo ga, ne bojte se, gospodična. — On se zna predobro paziti.

— Ali veš ti kaj natančnejšega o tem? — me je vprašala sestra. — Ne, ničesar. — Z gospodično Florenco sva se ravnokar pogovarjala, pa si nikakor ne moreva razjasniti tega zapletenega slučaja. —

— Ali ni gospod Godin oni, o katerem si mi pripovedoval, da je takoj drugi dan preiskoval sobo?

— Da, oni. — Gladko je obril in z nikomur noče govoriti.

— Zdi se mi, da sem že prej slišala oziroma brala o njem.

— Oh, da bi že vsaj Maitland prišel — je zavzdihnila Florenca.

Ta njen vzdih mi je jasno dokazoval, da se je mlada deklica zaljubila v mojega prijatelja.

— Koliko večja bi bila ta ljubezen — sem pomislil sam pri sebi — če bi Maitland dosegel to, kar je njegov tekmeec.

Florenca sem dal nekaj zdravil in ji zabijal, da mora biti popolnoma mirna.

Alija sem rekel da grem v dve ali tri kavarne z namenom, da dobim Maitlanda.

— Kmalu se vrnite, gospod doktor — je rekla Florenca — in pozdravite ga v mojem imenu, če ga boste srečali. — Recite mu, da bi zelo rada videla, da bi me čimprej obiskal.

(Nadaljevanje prihodnjajš).

Idobite "GLAS NARODA" skoro štiri mesece dnevno, izvenredni nedeljni in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 186 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jamo govori, da je list zelo razširjen. Vse osebje lista je organizirano in spada v strokovne mnije.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSakovrstne TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

: : DELO OKUSNO. : :

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:
SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

ZA VSEBINO OGLASOV PRODGORNO NE UPRAVNI
STVO NE UREDNIŠTVO

Kaj pravijo plastelji, učenjaki in državniki o knjigi Bertje pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem z velikim uživanjem prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga sele vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli....

Friderik pl. Bodenstedt: Odkar je umrla majdana Staal ni bilo na svetu tako slavne plastelje kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehote pomisliti, da se bližajo človeštvu boljši časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovits: To knjigo bi človek najraje poljubil, v dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Štajerski plastelj Peter Kosegger piše: Sedel sem v nekem gozdu pri Grigglach in sem bral knjigo z naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem sazelel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bi jo tudi v solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jh kdaj bral....

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jh spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir....

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom elavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom posodil. Ne bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli kje križemsvet in učili vse narode....

Financi minister Dunajewski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zborici: Saj je bila pred kratkim v posebnih knjižni ojsma na pretresljiv način vojna. Knjige ni našel noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta šenska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Maceljite je pri:

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V
KORUŠKIN DRŽAVAN. — NAROČITE SE NAŠE

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v West Virginiji in Ohio naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. ZVONKO JAKSHE, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Upravištvo Glas Naroda.

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili oneprijateljeni, oropani ali če so s njimi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih držav, kje se oglašiti za državljanstvo listine.

Berodniki naj bi čakali novo došlo priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglašite se ali pišite:

STATE DEPARTMENT OF LABOR,

BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Newyorški urad:

330, 5th Ave., Room 2012.

Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer. (1x v t)

HARMONIKE

bedati kakršnakoli vrsto izdelanem in popravljam po najnižjih cenah, a dole trpešne in senzitivne. V popravu manjših vsehde pošlje, kar sem že kad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vsemu kranjske kakor vse druge harmonike ter rabujem po doli harmonike kda naktava brez nadatnih vprilaj.

JOHN WENDEL,
1019 East 82nd St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Rojakom v Lorain, Ohio, in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

JOHN KUMER,

ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Glas Naroda.

S spoštovanjem

Upravištvo Glas Naroda.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij
skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo saželjeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company.

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se skupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav,

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Začej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedinjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor na primer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company.

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do tobrega sem se prepričal, da dospejo denarne pošiljke tudi sedit zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino!

100 K velja sedaj \$13.25 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.